

Księga Rodzaju

Глава 27

1. Сталося ж, коли постарівся Ісаак і притупились його очі щодо зору, і покликав свого старшого сина Ісава і сказав йому: Сине мій. І сказав: Ось я. 2. І сказав: Ось я постарівся і не знаю дня мого кінця. 3. Тепер, отже, візьми твою зброю, сагайдак же і лук, і піди на рівнину і вполюй мені дикого звіра, 4. і зроби мені їжу, як я люблю, і принеси мені, щоб я їв, щоб моя душа поблагословила тебе заки я помру. 5. Ревекка же почула як говорив Ісаак до свого сина Ісава. Пішов же Ісав у долину вполювати дикого звіра свому батькові. 6. Сказала ж Ревекка до Якова свого меншого сина: Гляди я почула твого батька, що говорив твому братові Ісавові, кажучи: 7. Принеси мені дикого звіра і зроби мені страву, щоб, поївши, поблагословив я тебе перед Господом заки я помру. 8. Тепер, отже, послухай мене сину, як я тобі наказую. 9. І, пішовши між овець, візьми мені звідти двоє молодих і гарних козлят, і зроблю їх їжею твому батькові, як любить, 10. і внесеш твому батькові, і поїсть, щоб поблагословив тебе твій батько, заки він помре. 11. Сказав же Яків до своєї матері Ревекки: Брат мій Ісав є волохатим мужем, я ж муж гладкий. 12. Ану ж, помацяє мене мій батько, і буду перед ним як обманець, і наведу на себе прокляття і не благословення. 13. Сказала ж йому матір: На мені твоє прокляття, сину, лиш послухай мого голосу і, пішовши, принеси мені. 14. Пішовши ж, взяв і приніс матері, і його матір зробила страву, як любив його батько. 15. І Ревекка, взявши гарну одіж свого старшого сина Ісава, яка була в неї в хаті, зодягнула свого молодшого сина Якова, 16. і шкури козлів обвинула на його руках і на нагі часті його шиї, 17. і дала їжу і хліб, які приготувала, в руки сину свому Якову. 18. І вніс свому батькові. Сказав же: Батьку. Він же сказав: Ось я; хто ти, дитино? 19. І сказав Яків батькові: Я Ісав твій первородний; я зробив так як ти мені сказав; вставши, сядь і їж мою дичину, щоб мене поблагословила твоя душа. 20. Сказав же Ісаак свому синові: Що це, що ти швидко знайшов, дитино? Він же сказав: Те, що дав Господь Бог твій передімною. 21. Сказав же Ісаак Якову: Приближися до мене сину і тебе обмацяю, чи ти є мій син Ісав чи ні. 22. Приблизився ж Яків до свого батька Ісаака, і він обмацав його і сказав: Голос же голос Якова, руки ж руки Ісава. 23. І не пізнав його, бо його руки були волохаті, як руки його брата Ісава; і поблагословив його. 24. І сказав: Чи ти є мій син Ісав? Він же сказав: Я. 25. І сказав: Принеси мені, і поїм з твоєї дичини, дитино, щоб тебе поблагословила моя душа. І приніс йому, і зів; і приніс йому вино, і випив. 26. І йому сказав його батько Ісаак: Приближись до мене і мене поцілуй дитино. 27. І приблизившись, поцілував його, і понюхав запах його одежі, і поблагословив його і сказав: Ось запах мого сина як запах багатого поля, якого Господь поблагословив. 28. І хай дасть тобі Бог від небесної роси і від багатства землі, і багато пшениці і вина. 29. І хай тобі служать народи, і хай поклоняться тобі князі. І будь паном твоїм братам, і тобі хай поклоняться сини твого батька. Хто проклинає тебе, проклятий, хто ж тебе

благословить, благословенний. **30.** І сталося коли скінчив Ісаак благословити свого сина Якова, і сталося, як вийшов Яків від лиця свого батька Ісаака, і прийшов з полювання його брат Ісав. **31.** І приготував і він їжу і приніс своєму батькові, і сказав батькові: Встань мій батьку і їж дичину твого сина, щоб мене поблагословила твоя душа. **32.** І сказав йому його: Хто ти? Він же сказав: Я твій первородний син Ісав. **33.** Здивувався же Ісаак дуже великим дивом і сказав: Отже хто зловив мені дичину і приніс мені? І я зів з усього раніше ніж ти прийшов і я його поблагословив, і буде благословенним. **34.** Сталося ж, коли почув Ісав слова свого батька Ісаака, і закричав дуже великим і гірким голосом, і сказав: Поблагослови ж і мене, батьку. **35.** Сказав же йому: Твій брат, прийшовши, з обманою забрав твоє благословення. **36.** І сказав: Справедливо названо його ім'я Яків; бо обманув мене вже ось вдруге. І забрав моє первородство, і тепер забрав моє благословення. І сказав Ісав своєму батькові: Чи не осталося мені благословення, батьку? **37.** Відповівши ж Ісаак сказав Ісаву: Якщо я зробив його паном над тобою, і всіх його братів я зробив його слугами, закріпив я його пшеницею і вином, що ж тобі зроблю, дитино? **38.** Сказав же Ісав до свого батька: Чи в тебе є одне благословення, батьку? Поблагослови ж і мене батьку. Як же розжалобився Ісаак, Ісав закричав голосом і заплакав. **39.** Відповівши ж, Ісаак його батько сказав йому: Ось від багатства землі буде твоє життя і від роси неба зверху. **40.** І житимеш твоїм мечем, і послужиш твоєму братові. Буде ж, що колись розібеш і скинеш його ярмо з твоєї шиї. **41.** І ворогував Ісав на Якова через благословення, яким його поблагословив його батько. Сказав же Ісав в умі: Хай прийдуть дні голосіння за моїм батьком, щоб я убив мого брата Якова. **42.** Звіщено ж було Ревецці слова її старшого сина Ісава, і піславши, покликала свого молодшого сина Якова і сказала йому: Ось твій брат Ісав грозить тобі убити тебе. **43.** Тепер, отже, дитино, послухай мого голосу, і вставши, втечи до Месопотамії до мого брата Лавана до Харрану. **44.** І жий з ним декілька днів **45.** доки не мине лють і гнів твого брата на тебе, і забуде, що ти йому зробив, і піславши, приведу тебе звідти, щоб часом не стала я бездітною від вас обох в один день. **46.** Сказала же Ревекка Ісаакові: Набридло мені життя задля дочок синів хетових, якщо візьме Яків жінку з дочок цієї землі, навіщо мені жити?

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса